

4. Ali je nacionalna določba, kot je člen 129 Ley Hipotecaria v različici, kot izhaja iz zakona 1/2013, ki v zvezi s postopki zunajsodne izvršbe na podlagi hipoteke proti potrošnikom kot edino učinkovito sredstvo za varstvo pravic potrošnikov, ki jih priznava Direktiva 93/13, določa zgolj možnost, da notar opozori na obstoj nepoštenih pogojev, ali pa možnost, da potrošnik, proti kateremu teče zunajsodna izvršba, v ločenem sodnem postopku vloži tožbo, preden notar odredi domik nepremičnine, ki je predmet izvršbe, v nasprotju z navedenimi določbami Direktive 93/13 in njenimi cilji?
5. Ali je nacionalna ureditev, kot je člen 129 Ley hipotecaria v različici, kot izhaja iz zakona 1/2013, in členi od 234 do 236 Reglamento Hipotecario v različici, kot izhaja iz Real Decreto 290/1992, ki vzpostavlja postopek zunajsodne izvršbe pogodb o hipotekarnih posojilih, sklenjenih med prodajalci in potrošniki, v katerem ni nobene možnosti za sodni nadzor nepoštenih pogojev po uradni dolžnosti, v nasprotju z navedenimi določbami Direktive 93/13 in njenimi cilji?

(<sup>1</sup>) Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288.

**Pritožba, ki jo je Komisija vložila 16. novembra 2015 zoper sodbo (tretji senat) z dne 14. septembra 2015 v zadevi T-784/14, Evropska komisija/Romunija**

**(Zadeva C-599/15 P)**

(2016/C 038/46)

Jezik postopka: romunščina

**Stranki**

Pritožnica: Romunija (zastopniki: R. H. Radu, A. Buzoianu, E. Gane in M. Chicu, agenti)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

**Predlogi**

- (i) pritožba naj se razglasi za dopustno, sklep Splošnega sodišča v zadevi T-784/14 naj se v celoti razveljavi, ponovno naj se razsodi v zadevi T-784/14, ugotovi naj se tožbi za razglasitev ničnosti, dopis BUDG/B3/MV D (2014) 3079038 z dne 19. septembra 2014 pa naj se razglasi za ničnen;

ali

pritožba naj se razglasi za dopustno, sklep Splošnega sodišča v zadevi T-784/14 naj se v celoti razveljavi, zadevo T-784/14 naj se vrne v odločanje Splošnemu sodišču, da slednje z novo sodbo ugotovi tožbi za razglasitev ničnosti, dopis BUDG/B3/MV D (2014) 3079038 z dne 19. septembra 2014 pa naj se razglasi za ničnen;

- (ii) Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

**Pritožbeni razlogi in bistvene trditve**

**1. Prvi razlog – nepravilnosti v postopku pred Splošnim sodiščem Evropske unije, ki škodijo interesom Romunije**

Romunija trdi, da je bil sklep sprejet ob kršitvi člena 130(7), v povezavi z odstavkom (8) Poslovnika Splošnega sodišča.

Splošno sodišče ni preučilo, niti ni primerno utemeljilo, ali je treba ugovor nedopustnosti povezati z vsebinsko presojo.

Čeprav je Splošno sodišče presodilo, da ni utemeljeno, da se ugovor nedopustnosti poveže z vsebinsko presojo, je določilo pravni okvir obveznosti plačila, ki velja za Romunijo na področju, urejenem s Sklepom 2007/436/ES, Euratom <sup>(1)</sup> in Uredbo št. 1150/2000 <sup>(2)</sup>, pri čemer je trdilo, da je Romunija na podlagi teh določb zavezana, da sprejme znesek 14 833,79 EUR kot tradicionalna lastna sredstva in ga plača.

S tem, ko je preučilo naravo in podlago za plačilo, je Splošno sodišče presodilo v zadevi, s tem pa kršilo svoj sklep, da odloči izključno o ugovoru nedopustnosti.

## 2. Drugi razlog – kršitev prava Unije s strani Splošnega sodišča Evropske unije

Romunija meni, da je Splošno sodišče Evropske unije vrsto obveznosti iz dopisa BUDG/B3/MV D (2014) 3079038 z dne 19. septembra 2014 napačno uvrstilo in s tem napačno uporabilo pravo, kar je vplivalo na njegovo presojo in sicer glede (i) presoje pristojnosti Komisije in (ii) vrste izpodbijanega dopisa.

Podredno, Splošno sodišče naj bi kršilo pravico Evropske unije in ni upoštevalo sodne prakse Sodišča s tem, ko je ugotovilo, da morajo države članice presoditi ali gre za izgubo tradicionalnih lastnih sredstev in ali obstaja obveznost plačila takšnih lastnih sredstev.

Poleg tega Romunija oporeka temu, da se mehanizem vmesnih plačil uporablja v primeru dejanskega stanja v tem postopku, in v tem smislu preudarki, ki jih je v zvezi s tem podalo Splošno sodišče.

<sup>(1)</sup> Sklep Sveta z dne 7. junija 2007 o sistemu virov lastnih sredstev Evropskih skupnosti (UL L 163, str. 17).

<sup>(2)</sup> Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1150/2000 z dne 22. maja 2000 o izvajanju Sklepa št. 94/728/ES, Euratom o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 1, zvezek 3, str. 169).

---

### **Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 17. novembra 2015 – J. N., druga stranka: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie**

**(Zadeva C-601/15)**

(2016/C 038/47)

*Jezik postopka: nizozemščina*

#### **Predložitveno sodišče**

Raad van State

#### **Stranki v postopku v glavni stvari**

*Tožeča stranka:* J. N.

*Druga stranka:* Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (državni sekretar za varnost in pravosodje)

#### **Vprašanje za predhodno odločanje**

Ali je člen 8(3)(e) Direktive 2013/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o standardih za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito (UL L 180, str. 96) v skladu s členom 6 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (UL 2007, C 303/01):

- 1) v položaju, ko je državljani tretje države pridržani na podlagi člena 8(3)(e) navedene direktive in ima v skladu s členom 9 Direktive 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite (UL L 180) pravico, da ostane v državi članici, dokler ni o njegovi prošnji za azil odločeno na prvi stopnji, in